

Ole Henriksen (SF):

SF har ikke særlige bemærkninger til den del af de to forslag, som omhandler pensionerne. Der er nok nogle spørgsmål, som kunne indgå i udvalgsarbejdet, men jeg vil sige, at det kan undre, at det kun drejer sig om lønramme 35-40. Jeg ved ikke, om ministeren hører efter her, eller om han har samtaler med andre. Der er vist også lønrammer nede under disse, og det er vist de højestlønnede, så vidt jeg er orienteret. Hvordan kan det være, at det kun er dem, der skal have gennemført forbedringer i pensionsordningerne? Det er muligt, der er et svar, som er snublende nærliggende, men jeg har ikke kunnet finde frem til nogen forklaring i bemærkningerne.

Endelig er der spørgsmålet om EF-borgernes pension. Så vidt jeg har forstået bemærkningerne, kommer folk både fra de nordiske lande og fra EF-landene til at arbejde på tjenestemandslignende vilkår. Det vil sige, at de bliver ikke tjenestemænd i grundlovens forstand. Hvis det er rigtigt, må det også gælde andre borgere uden for disse to områder, jeg nævnte her. Hvis dette er tjenestemandslignende vilkår, må en polak eller en schweizer, eller hvem det nu kan være, også kunne komme til at arbejde på tjenestemandslignende vilkår. Jeg synes, at det kunne være interessant at få disse spørgsmål undersøgt. Ellers har jeg ikke bemærkninger til pensionsdelen, i og med at man også her har været enig med organisationerne om, at man skal gå den vej.

Derimod er vi mere end skeptiske over for spørgsmålet om at indføre organisationsansvaret i tjenestemand retten. Der kunne man frygte - og det står der altså heller ikke noget om i bemærkningerne - at det retsgrundlag, som har udviklet sig inden for Arbejdsrettens område - altså det overenskomstmæssige område - nu vil blive overført også til tjenestemand retsrettens område. Det synes jeg er højt betænkeligt, hvis man vil gøre det.

Der er en lang række skræmmende eksempler på, hvordan Arbejdsretten har dømt organisationer bare for den mindste smule sympati fra en fagforeningsformands side, hvis han siger: »Jeg kan da godt forstå, I nedlægger arbejdet, fordi nu har I fået et påbud fra Arbejdstilsynet om, at I ikke må arbejde med epoxy derude, og firmaet bliver ved med at sætte jer til det.« Jeg henviser her til sagen i Slagelse.

Det var nok til, at SiD i Slagelse fik en bod, selv efter at Arbejdstilsynet havde sagt, at man ikke må arbejde med det. Der var et lignende tilfælde i en tidligere HT-konflikt, hvor man fik idømt organisationsansvar til SiD, fordi man udtalte sympati. Man havde sagt, man skulle gå i arbejde, men også, at man havde sympati og forståelse for, at medlemmerne reagerede, som de gjorde. Men det var ikke nok til, at man kunne blive frikendt. Man fik 20 mio. kr. i bod.

De forhold ønsker vi altså ikke videreført i en tjenestemand ret, og på det punkt kunne vi måske komme til at snakke os til rette i udvalget efter den devise, at vi ønsker, at kun hvor organisationerne direkte opfordrer deres medlemmer til at nedlægge arbejdet, er der rimelighed i at overveje bodsspørgsmål. Der, hvor der er al den tvivl og sympati, som man med rette og med al menneskelig forståelse kan forstå at en fagforeningsleder eller en organisationsleder udtrykker over for sine medlemmer, må der også være mulighed for at gøre det, uden at man siger, at man tilskynder til arbejdsnedlæggelsen. På dette punkt, hr. minister, kan vi ikke rigtig følge det forslag, som ligger her.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg kan på Venstres vegne give tilslutning til de to lovforslag fra finansministeren.

Selvfølgelig må det være sådan, at der skal være mulighed for i vores tjenestemandssystem at idømme bod til organisationerne, sandelig ikke af principielle grunde, men fordi det altså har vist sig nødvendigt i det praktiske liv. I virkeligheden må man sige, at forslaget baggrund er af en lidt trist karakter, for i virkeligheden hører strejker og tjenestemænd ikke rigtig sammen.

Når det virkelige liv viser, at det gør det altså alligevel, er det klart, at vi fra lovgivers side og fra ministerens side som arbejdsgiver også er nødt til at tage initiativer, således at der er knyttet sanktioner til at opfordre til at strejke.

Det kunne selvfølgelig give anledning til en lang række mere principielle overvejelser om de systemer, vi har inden for den offentlige sektor, om tjenestemandssystemer og ansættelse på overenskomstmæssige vilkår. Dette forslag er en tilnærmelse til de systemer, vi har uden for tjenestemandsløvgivningen i den offentlige sektor.